

Posudek vedoucího bakalářské práce

Miloslav Brichta, Mocenský aparát a srpen 1969 v Praze, FF UK, Praha 2008, 60 stran rkp.

Miloslav Brichta se ve své bakalářské práci zaměřil na analýzu činnosti mocenského aparátu v období srpna roku 1969. Během roku po vstupu okupačních armád na československé území došlo k dalekosáhlým změnám v mocenské struktuře. Na vrchol „mocenské pyramidy“ se po listopadovém zasedání ÚV KSČ začaly do vedení strany prosazovat „probrežněvovské“ síly. Uvnitř československé společnosti nadále přetrvával odpor proti invazi, který se projevil zejména protestním sebeupálením studentů Jana Palacha a Jana Zajíce nebo v rámci tzv. „hokejového týdne“ v březnu 1969. V dubnu 1969 se stal po odvolání Dubčeka generálním tajemníkem KSČ Gustáv Husák, což byl další ze zlomových bodů vývoje v Československu.

Autor rozdělil svoji práci do čtyř kapitol. V první z nich analyzuje období od podpisu Moskevských protokolů do dubna 1969. Všímá si především důsledků podpisu Moskevských protokolů, v nichž vidí první náznaky normalizace a „účinný nástroj nátlaku při prosazování intervenčních záměrů.“ (s. 8). Poněkud chaoticky působí zařazení části věnované mezinárodně politickému kontextu zhruba uprostřed kapitoly.

Ve druhé kapitole Brichta analyzuje úlohu stranického a státního aparátu od dubna do srpna 1969, kdy si především všímá činnosti ministerstva obrany, Lidových milicí a stupňování zpravodajské činnosti. Jako hlavní nedostatek zde spatřuji poměrně obsáhlé citace z dobových dokumentů (např. strany 16-21 a 21-23), které „pro závažnost uvedených údajů“ sice cituje v plném znění (s. 21), ale poté nepřistupuje k jejich další analýze.

Třetí kapitola je analýzou událostí ze srpna 1969. Brichta se nejprve věnuje událostem v Praze dne 19. srpna, v další části pak poněkud nelogicky spojil „stručný nástin“ dění mimo Prahu a v zahraničí téhož dne, kde však například uvádí promítání filmu „Invaze do Československa, 7 dní k zapamatování...“ v Uruguay dne 18. srpna.

Poté přistupuje k událostem z 20. a 21 srpna 1969, přičemž nevhodně do hlavního textu zařadil kapitolu nazvanou „Část obětí“, jež je pouze výčtem jmen a typu zranění.

Čtvrtá kapitola nazvaná „Následky“ má za cíl ukázat důsledky srpnových událostí na vývoj v Československu. Autor v této části uvádí především tzv. zákonné opatření č. 99/1969 Sb., které však bohužel opět pouze cituje.

Již v úvodu, respektive v části nazvané „Zhodnocení vypovídající hodnoty použitých pramenů“, autor sice představil základní charakteristiku pramenů v analyzovaném období, avšak zcela zde chybí konkrétní archivy a zdroje, jež při zpracování své práce použil. Stejně tak nehodnotí použitou literaturu. Brichta rovněž používá „popularizující styl“, který se do tohoto typu práce nehodí. Dalším nedostatkem jsou neúplné citace pramenů, odborné literatury nebo dokonce hojná opomenutí uvedení použitých zdrojů. Poměrně často se v práci vyskytují pravopisné chyby nebo překlepy. I přes uvedené výtky práce ještě vyhovuje nárokům kladeným na bakalářskou práci, a proto ji doporučuji k obhajobě. Doporučuji ohodnotit ji známkou: **dobře**.

V Praze 5. 9. 2008

PhDr. Stanislav Tumis, MA

Ústav světových dějin FF UK v Praze